

1. Co ještě přijde, ach, co mě ještě čeká
co mi osud ještě na hřbet naloží
když projdu vsí, každej pes na mě štěká
spáči se buděj ze sna, vrtěj na ložích
2. Dřív jsem se ptávala, proč svoje věrný stíháš
a nejví ty, nad něž není věrnějších
teď si myslím, že nás jako růže stříháš
zbavuješ zplanělých poupat včerejších

R: Možná mi kabát vztekem příliš načich
a moje boty nikdy neviděly vix, ba jó
až přijdu domů, tak se zeptám našich
proč mě to pořád nutí klít, jó, rixum pix

3. Život mě taví ve vysokejch pecích
a jak ta ocel vyjdu pevně kalená
ani smrt nesrazí mě k zemi, přeci
jen k modlitbě dals mi kolena

R: Možná mi kabát...

R: Možná mi kabát...

4. A tak se vztekám, kaju, rouhám, klamu
okouším ze ctnosti i z neřestí
hora touhy, s níž jsem přivázaná k lanu
ta příčinou byla všech mých neštěstí

Ta da da dá dá...